

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Jeg skal herved have den Ære for det høje Ting at fremsætte 3 Forslag, der alle vedrører Søens Forhold, nemlig 2 Lovforslag og 1 Forslag til en Rigsdagsbeslutning.

Jeg skal først tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Hjemrejse og Ferie m. m. for søfarende*. Dette er det første Lovforslag vedrørende de søfarendes Forhold, der efter Danmarks Befrielse forelægges Rigsdagen, og det falder mig derfor naturligt som Søfartens Minister ved denne Lejlighed at give Udtryk for Regeringens, Rigsdagens og hele Folkets Paaskønnelse af og Taknemmelighed for den Indsats, de danske Søfarende under Krigen har ydet. Fra Krigens første Dag arbejdede de danske Søfolk med Livet som Indsats, og i en lang Periode var de danske Søfolk den eneste Stand inden for Befolkningen, der led Tab af Menneskeliv som Følge af Krigsbegivenhederne. Trods de haarde Vilkaar, der blev budt fra September 1939, var vore Søfolk ikke i Tvivl om, hvor deres Plads var, og hvad deres Pligt var. De fortsatte deres Sejlads til Gavn for deres Land, til Trods for at det ene Skib efter det andet gik til Bunds som Følge af Miner, Torpedoer eller andre Krigsvaaben, og da Danmark den 9. April 1940 blev besat, gik alle de danske Skibe, som kunde det, i allieret Krigstjeneste og fortsatte Sejladsen, og Besætningerne i disse Skibe kom saa at sige til at virke som Danmarks første Frihedskæmper. Ogsaa Søfolkene inden for Afspærringen fortsatte Sejladsen trods den Fare, der var forbundet hermed som Følge af den allierede Krigsindsats mod Tyskland og de tyskbesatte Lande. Danmark er sine Søfolk stor Tak skyldig for deres Indsats, og Takken skal ikke mindst rettes til dem, som under Udøvelsen af deres Pligt satte Livet til. Deres Minde vil vi ære, og deres Paarørende vil vi hjælpe. De danske Søfolks Indsats under Krigen skal ikke blive glemt!

(Medlemmerne paahørte staaende dette Afsnit af Ministerens Tale).

Da Danmark blev besat den 9. April 1940, kom ca. 225 danske Skibe i den

Situation, at de ikke længere var under deres Rederiers Kontrol, og ca. 5 000 danske søfarende blev afskaaret fra Hjemlandet. De fleste af disse søfarende har nu i over 5 Aar fortsat deres Tjeneste i de danske Skibe, som blev rekvireret af de allierede Magter, og hvad enten Søfolkene blev i deres egne Skibe eller som Følge af Begivenhedernes Udvikling kom til at tjenestegøre i andre Nationers Skibe, har de sejlet i De Forenede Nationers Interesse. De har i disse mange Aar ikke haft nogen Mulighed for Samvær og praktisk talt heller ingen Mulighed for Forbindelse med deres Paarørende i Danmark, og det maa derfor, baade af rent menneskelige Grunde og ogsaa for at skaffe de søfarende en paakrævet Rekreation efter den opslidende og nerveanspændende Tjeneste, de har haft, anses for ganske naturligt, at der nu efter Danmarks Befrielse gives alle disse Sømænd Mulighed for at komme hjem og holde Ferie sammen med deres Familier.

Naar man ser hen til den fremragende Indsats, de danske søfarende i Krigsaarene har ydet for De Forenede Nationers Sag og dermed for Danmarks Befrielse, synes det kun rimeligt, at der som et Led i den Paaskønnelse, der fra Statens Side herfor bør ydes de søfarende, tilvejebringes Forudsætninger for, at de kan faa fri Hjemrejse og Ferie med fuld Løn, og at de fornødne Pengemidler hertil udredes af Statskassen.

Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at tilvejebringe saadanne Forudsætninger, og ved at gennemføre Lovforslaget vil man være i Overensstemmelse med, hvad der allerede er sket eller kan forventes at ville ske i andre befriede Søfartslande.

Samtidig med, at der saaledes søges tilvejebragt Mulighed for, at de Søfolk, der i de mange Aar har været borte herfra, kan komme hjem og holde Ferie, vil det være ønskeligt at faa klaret et andet Spørgsmaal, som det vides, at de søfarende eller deres Paarørende er meget interesserede i at faa ordnet.

Det drejer sig om den Erstatning, der tilkommer en Sømænd — eller i Dødstilfælde hans efterladte —, dersom han bliver ramt af et Krigsulykkestilfælde. Forholdet er det, at de danske søfarende, der har gjort Tjeneste i dansk Skib under Krigen, uanset om dette Skib har været rekvireret af fremmed Magt, oppebærer Erstatning efter de danske Bestemmelser om Krigsulykkesforsikring. Hvis derimod Sømænden tjenestegør i et fremmed Lands Skib paa det Tidspunkt, da Ulykkestilfældet